

tedralom ostavljajući dojam predivnoga glazbenoga ugodaja.

Prije početka mise polnoćke vjernici su mogli doslovce uživati u unaprijed najavljenom 45-minutnom božićnom koncertu. Izvođači koncerta Katedralni mješoviti zbor *Marija* i Katedralni orkestar, dobro uvježbani, pod ravnanjem maestra Luburića i uz orguljašku pratnju s. Mateje Krešić izveli su pred prepunom mostarskom katedralom nekoliko poznatih hrvatskih pučkih skladba (četveroglasno

iz božićnoga repertoara, ali i skladba europske glazbene baštine. Bile su to skladbe: *Raduj se, o Betleme* (nepoznati autor), *Adeste fideles* (glazba, J. F. Wade), *Pastorale* (F. Couperin), *Transeamus usque Bethlehem* (J. Schnabel), *O pastiri čudo novo* (nepoznati autor), *Veseli se, Majko Božja* (Dalmacija), *Narodi nam se* (iz Hrvatskoga crkvenoga kantuala) i *Nebesa silna*, Psalm XVIII (B. Marcello).

Koncert je završio cijelom kulturnom svijetu poznatom

F. Gruberovom skladbom *Tiha noć*. Nezaboravna melodija austrijskoga skladatelja razlijevala se akustičnim prostorom mostarske stolne crkve ostavljajući za sobom sjećanja na predivnu božićnu večer. Iako se božićni koncerti održavaju u športskim, gradskim i koncertnim dvoranama, čini se da božićni koncerti u crkvama i katedralama ostavljaju ipak najljepši vjerski i glazbeni ugodaj.

Niko Luburić

KORČULA

Vrši, Otče, što si rek'o, molitvom pomози nas!

U predvečerje Bogojavljenja, 5. siječnja 2017., u katedrali svetoga Marka na otoku Korčuli održan je koncert zahvale sestara dominikanki povodom zatvaranja jubileja 800 godina postojanja dominikanskoga reda.

Predvečernji program u korčulanskoj katedrali započeo je izvedbom gregorijanskoga napjeva, odnosno molitvenoga vapaja *Divne! nade*, što ga od smrti sv. Dominika do danas svakodnevno ponavljaju braća i sestre dominikanskoga reda. Nakon spomenute izvedbe nazočnima se prigodno obratila časna majka sestara dominikanki Kongregacije svetih Anđela čuvara s. Katarina Maglica, OP. Sestra Maglica je, osvrnuvši se ukratko na bogatu i znakovitu povijest dominikanskoga reda, istaknula kako je kroz povijest dominikanskoga reda bilo uspona i padova, zastranjivanja i vraćanja, ali Dominikova ka-

rizma preživjela je sve povijesne prilike i neprilike. Doista je snažna i uvijek nova. Jedino joj je Duh Sveti mogao biti roditelj. Na nama, raspršenim po svim kontinentima, danas je pomoći joj da nadživi naše vrijeme i osnažena nastavi koračati u budućnost. Naravno, dodala je s. Katarina, rođendani i obljetnice su vrijeme zahvaljivanja za sve darovano, no i trenutak susreta i vrjednovanja prošlosti, preispitivanja sadašnjosti, ali i stvaranja planova za budućnost. Pa je tako i ova godina Jubileja za sve članove dominikanskoga reda bila povratak na izvore i poticaj za budućnost: da i mi Božju riječ slušamo, poslušamo i dijelimo, da Božja riječ po nama živi i raste. Upriličeni koncert jedan je od mnogobrojnih darova zahvalnosti Bogu i svima onima koji su čuvali i sačuvali važnost dominikanskoga reda, ali i poziv svima da nam se pridruže na putu kojim već osam stoljeća dominikanski red hodi. Nakon pozdravnih riječi s. Katarine,

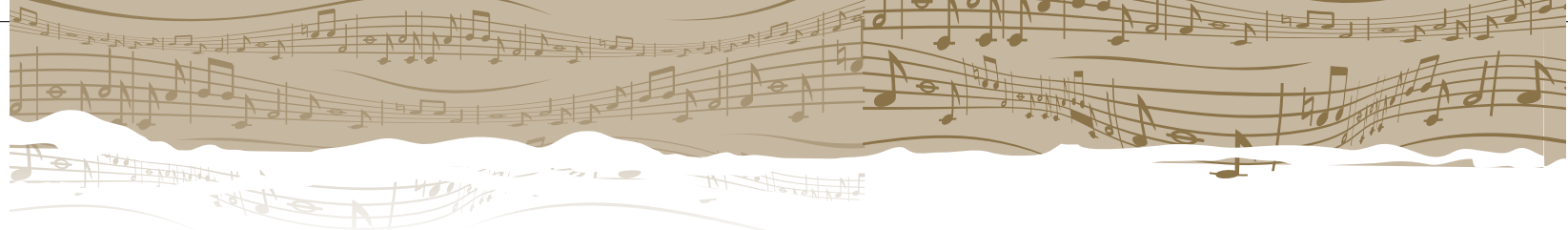

Foto: s. Ivana Pavla Novina, OP

uslijedio je koncertni program kroz koji nas je kratkim osvrtima na skladbe i orguljski repertoar vodila s. Dolores Matić, OP. Koncert je bio podijeljen u tri dijela kroz koje su izvedene skladbe kojima su svetu glazbu obogatili brojni i poznati, što hrvatski što strani skladatelji, kako redovnici tako i redovnice.

Pod Majčinim plaštem

U prvom dijelu koncerta zbor sestara dominikanki, kojim je već tradicionalno ravnala s. Pavla Negovec, OP, izveo je pet skladba. Prvom pjesmom, *Veliki Otče*, odnosno riječima: *Veliki Otče, sveti Dominiče, ovdje nas na zemlji brižno čuvaj, a u čas smrti primi nas k sebi*, sestre su dvoglasnom izvedbom uputile molitvu utemeljitelju dominikanskoga reda sv. otcu Domi-

niku. Pjesma koja je slijedila najavljena je sljedećim riječima: »Uvjeren sam da svi mi osjećamo ljubav nebeske Majke, ali sestre dominikanke, odnosno cijeli dominikanski red smatra se posebno privilegiranim jer je sama Gospa obećala Dominiku kao promicatelju pobožnosti svetoga ružarija da će njegov red uzeti pod svoju posebnu zaštitu. Divan je osjećaj biti pod Majčinim plaštem! Nekoć je sv. Dominik u jednom viđenju ugledao Mariju okruženu svim vrstama redovnika i redovnica, a nije vidio svoju braću i sestre iz dominikanskoga reda. Tužan je zapitao majku Mariju: gdje su?, a Ona raširi svoj plašt i on vidje braću i sestre Reda. Tko to ne bi poželio! Zato joj radosno kliče-mo, i to ne same, nego uz pjev andeoski. Poslušajmo taj klicaj u *a capella* dvoglasnoj izvedbi pjesme *Majko ljubežljiva*.« Treća pjesma, *Kolijevci*, za koju je stihove napisala s. Kristina Maleš, OP, a uglazbio je mo. Šime Marović, svoje korijene vuče iz 2005. godine, kada su sestre dominikanke slavile stotu obljetnicu svoje Kongregacije svetih Anđela čuvara. Pjesma je čestitka i izraz ljubavi prema Kongregaciji koja je tijekom stotinu godina polako, ali sigurno išla naprijed, korak po korak, i stasala u zrelu čuvaricu hrvatske baštine u ovom podneblju. Solističke dionice u inače dvoglasnoj skladbi pjevale su sopran: s. Antonija Matić, OP, s. Blaženka Rudić, OP, alt: s. Rahela Rukavina, OP i s. Jaka Vuco, OP. Četvrtu skladbu, *Psallite, Deo nostro* (Pjevajte Bogu našemu, pjevajte) poznatoga talijanskoga skladatelja, svećenika, kardinala, Domenico Bartolucci-

ja, na tekst psalma 47. Bartoluccijeva opusa uz pratnju orgulja i troglasni otpjev solirala je s. Josipa Otahal, OP. Posljednja, peta skladba prvoga dijela koncerta bila je *a capella* troglasna izvedba pjesme poznatoga hrvatskoga skladatelja Albe Vidakovića, utemeljitelja Instituta za crkvenu glazbu u Zagrebu, *Zdravo, o moj Anđele*. Osim što je Kongregacija sestara dominikanke posvećena Anđelima čuvarima pa ih sestre pjesmom zazivaju, razgovaraju s njima i mole im se, na spomenutom Institutu diplomirale su brojne sestre dominikanke, od kojih je dio bio nazočan i u zboru, kao i sama voditeljica s. Pavla Negovec, OP.

Doticaj s prošlošću u zvucima orgulja korčulanske katedrale

Drugi dio koncerta obojio je zvuk orgulja korčulanske katedrale na kojima je svirao vješti mladi orguljaš mo. don. Ivan Urlić, koji je ujedno sviranjem pratio cjelokupni koncert sestara. Inače, don Ivan Urlić svećenik je Splitsko-makarske nadbiskupije. Sa zborom župe Gospe Fatimske iz Splita, pri kojoj djeluju naše sestre, odnosno s. Pavla Negovec, OP, snimio je nosač zvuka *Idi, javi mojoj braći*. Godine 2014. diplomirao je na Institutu za crkvenu glazbu »Albe Vidaković« Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Potom usavršava orgulje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u klasi profesora Maria Penzara. U lipnju 2015. diplomskim koncertom stekao je naslov magistar muzike. Upisao je poslijediplomski specijalistički studij iz orgulja na Muzičkoj

akademiji u Zagrebu. Ovaj mladi orguljaš već je sada stekao brojna priznanja, a time još brojnije pozive sa svih strana, bilo za korepeticiju ili samostalne koncerte. Stoga su njegova nazočnost i nastup na ovom koncertu doista bili veliki privilegij koji je zavrjedio svu pozornost. Katedralu su, unatoč skromnim mogućnostima danoga instrumenta, ispunili zvuci poznate Bajamontijeve *Sonate za orgulje*. Zatim izvedba zbora i orguljskih dionica skladbe *Zdravo, Djevo čista* (Anđelko Klobučar) te *Cannonade* francuskoga skladatelja Claudea Balbastrea. Pozicija instrumenta, obilježja prostora i poruka prigode stvaraju poseban kontekst, trenutak u koji se mora ući. Doticaj s prošlošću podsjeti na veličinu i značaj povijesti, nedostatci i specifičnosti instrumenta podsjetje na život koji je strujao tim prostorima i upute na svu vrsnost umjetnika koji u novim okolnostima, s onim što mu je dano, poziva duh da se vine u visine i upozna istinsku ljepotu i zakorači u prostor susreta s poviješću, ljepotom i onostranošću.

Ushit duše u širenju radosne vijesti

U trećem dijelu koncerta zbor sestara izveo je još četiri pjesme. Prvo je *a capella* izvedena skladba *Blagoslivljaj dušo moja Gospoda* (fr. Koenen), polifonoga stila, napisana za tri jednaka glasa. Vrlo efektna skladba izražava ushit duše koja je spoznala dubinu i širinu Božje ljubavi, a takva duša ne može drugo nego blagoslivljati Gospodina i sjećati se vazda svih dobročinstava njegovih. Uslijedila je isto *a ca-*

ella izvedba dvoglasne skladbe *Kraljice krunice* koju je skladao fr Jordan Viculin, OP, koji je pripadao Hrvatskoj dominikanskoj provinciji. Kako se tri dana uoči koncerta, točnije 3. siječnja, slavio spomendan Imena Isusova, a tom Imenu radosno pjevamo: *Kako je divno Ime tvoje, sestre dominikanke* izvele su skladbu za tri glasa istoga naslova, koju je napisala s. Lujza Kozinović, milosrdnica. Posljednja, četvrta

skladba trećega dijela koncerta bila je poznati himan sv. Dominiku *Divne l' nade* u troglasnoj *a cappella* izvedbi. Naime, kada je sv. Dominik umirao, vidio je kako se braća zbog toga žaloste te ih je tješio kako će im biti korisniji kad dođe u nebo nego što im je bio za boravka s njima. Sjećajući se toga njegova obećanja, braća i sestre tijekom 800-godišnje povijesti Reda mole i podsjećaju svojega svetoga utemeljitelja:

Vrši, Otče, što si rek'o, molitvom pomози nas. Ovaj je himan bio inspiracija mnogim skladateljima, a među njima i o. Rajmundu Kupareu, OP, koji se potpisuje kao autor izvedene verzije himna. U duhu dominikanskoga poslanja, da i druge učinimo dionicima radosne vijesti, prigodni koncert sestara dominikanke završen je skladbom *Narodi nam se* u izvedbi zbora i svih prisutnih.

s. Ivana Pavla Novina, OP

Mlađe povijesne orgulje talijanske radionice Bazzani, op. 324, god. 1883.¹

Dispozicija iz 1975. godine. Odstranjen je izvorni sviraonik i zamijenjen suvremenim. Manual je opsega C-f3, apedal C-ho. Ukupno je 1975. godine bilo 13 registara.

Ripieno (principalov kor)	Registri da cocconcerto
Principale (bassi i soprani objedinjeno)	Voceumana soprani
Ottava	Flauto inottava 4'
Quintadecima (preimenovano u Superoktav)	Flauto reale 8'
Decima nona (preimenovano u Quinta 1 1/3')	Bourdon 8' (Majdak ?)
XXII, XXVI i XXIX, sada Mixtur 3fach	Salizional 8' (Majdak?)
Contrabassi	Campanellebassi (do cis1)
Ottavadi CTB	Uccelletti (tić)

Prijenos je mehanički, ovješeno.

Veličina: Talijanske osamstopne romantičke orgulje, relativno velike.

Stanje: Nema informacija u kakvu su stanju.

Mogućnosti instrumenta: Orgulje su u ovom obliku pogodne za liturgijska slavlja i koncertnu izvedbu manje zahtjevne literature (djelomice barok i talijanski autori XIX. stoljeća).

Zamijećene su Majdakove uobičajene intervencije na orguljama mletačko-dalmatinskoga tipa, izvedene vjerojatno šezdesetih godina 20. stoljeća:

1. Sažimanje dva i više registara na jednu zajedničku komandu i
2. preimenovanje registara u stilu kontinentalnih radionica.

Osim navedenih intervencija, uklonio je Bazzanijevo kućište kako bi oslobodio rozetu na pročelju crkve. Prospektne svirale su sada slobodno-stojeće.

Iz prošlosti: Do danas su se prema dostupnim spoznajama u korčulanskoj katedrali izmijenile troje orgulje. Gradnja prvih za koje znademo ugovorena je 1556. godine s Vincenzom Colombijem iz Mletaka, a dovršetak i postavljenja dogovoreni su za Božić 1557. godine. Bile su to 6-stopne orgulje s najduljom sviralom F od 6 stopa. Služile su vjerojatno do godine 1800.

Druge orgulje izradio je Gaetano Moscatelli 1800. godine. Sudeći prema ugovoru, pogođena je gradnja velikih osamstopnih katedralnih orgulja mletačko-dalmatinskoga tipa, s jednim manualom i pedalom i ukupno 20 registara. Ovo su do sada najveće poznate njegove orgulje, a građene su u skladu s Nakićevim načelima.

¹ Podatci o orguljama preuzeti s: <http://organum.hr/index.php/orgulje-dubrovacke-biskupije/>